

жение имаше нещо, което завладява и покорява. Гласът му стигаше до ухото като ласка, като музика.

Дубровничаните се снишиха в три дълбоки поклона. Главата им пристъпи към царя, който бе зает място в позлатено клесло, с тясна, висока облегалка и повтори уверенията за почит и преданност на целия Дубровнишки край.

Тихо отекваше звънът на оръжието на българските войводи. Ала между тях се мяркаха и много тъмни власеници. Защото дворът на българският цар се състоеше толкова от майстори на битката, колкото и от князе на духа. С бранници, мъдреци и духовници обичаше да се огражда Иоан Асен, подобно на мощния си сърат ерид⁸их Алемански.

Загърнат ⁸дълга, брокатена туника, с аскамитена наметка и златовезан пояс, водачът на дубровничаните – комес Джовани Дандоло – разгърна свитъка на договора и почна гласно да изброява милостите, които им бе дарил царят. Предната вечер те го бяха съставили, заедно с людете на българския венценосец.

Гласът ~~му~~ прозвуча с важност и достолепие в ширната зала:

"Царството ми дава тая Грамота на цялата Дубровнишка област, на любезните и всеверни гости на царството ми, да ходят по всяка област на царството ми, с каквато и да било стока, внасят или изнасят, или пък прекарват каквато и да било стока, до която земя или област и да дойдат; до Бдин ли, или до Враничево и Белград дойдат или до Търнов и по цялото Загорие отиват, или до Преслав, или до Кръ⁹инската област, или Боруйска, или в Одрин и Лимотика, или в Скопска област, или Прилепска, или в Деволска област, или в Арбанашката земя, или в Солун отиват – навсякъде да купуват и продават свободно без всякаква вреда; да нямат запред по всички области на царството ми и в градовете и в клисурите, но да ходят, купуват и продават без грижа, като всеверни и любезнни гости на царството ми. Който им напакости в нещо или при клисури, или на пазарища, или където е било според закона на